

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gl. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XI.

V Celovcu, 10. julija 1892.

Štev. 19.

Vabilo na I. slovenski katoliški shod!

Slovenci! Izredni časi imajo izredne potrebe, ktere zahtevajo izrednega, nenavadnega delovanja. Dandanes imamo take čase. Današnje dobo smemo imenovati nekako pripravljane na odločilni boj med Kristom in Antikristom, med načeli krščanskimi in protikrščanskimi.

Nasprotniki-brezverci dobro umevajo svojo nalogo. Marljivo se zbirajo, razumno se organizujejo in primerno si razdeljujejo delo. Vsled tega živahnega delovanja je njih moč velika. Večinoma povsod so si pridobili v svojo oblast vzgojo človeštva, zakonodajalne zbornice, časopise, meč in denar.

Dasi se nasledki brezverstva kažejo v nevljivih, žalostnih podobah ne le v duševnem, marveč vzlasti tudi v gmotnem oziru, vendar je človeštvo vzgojevano po brezverskih načelih duševno že tako onemoglo, da še vedno dere za njim v svoj — propad.

Tej razjedajoči sili nasproti deluje že 19 vekov katoliška cerkev. In ko dandanes gleda te žalostne razmere, toži, kakor nekdanji Gospod, rekoč: „Množice se mi smilijo“. Zato cerkev kliče na delo vse svoje zveste: „Zbirajte se, družite se, delajte, da rešite, kar je rešiti mogoče!“

Tako kliče Leon XIII., slavnovladajoči papež, katoličane na delo. Med drugim priporoča jim v ta namen vzlasti katoliške shode, kjer se javno razodeva katoliška zavest, odkoder se katoliško prepričanje in delovanje tako uspešno razširja med ljudstva.

Hvala Bogu, da med Slovenci brezverstvo nima onega pogubnega vpliva, kakor drugod. A tajiti ne smemo in ne moremo, da tudi med Slovence sili brezverski duh. Nevarnost je vedno večja, zato treba delovati o pravem času, da se pozivlja in prenavlja tudi v prihodnje katoliško prepričanje in katoliško življenje v vseh slojih slovenskega ljudstva.

Ta misel je rodila prepričanje, da je tudi za Slovence potreben katoliški shod. — Osnovni odbor, ki se je ustanovil v ta namen, dovršil je najpotrebnejše priprave in danes stopi pred Slovence ter jih vabi na I. slovenski katoliški shod, ki se bo vršil v Ljubljani dné 30. in 31. avgusta t. l. po točno določenem programu.

Slovenci! I. slovenski katoliški shod v Ljubljani naj spričuje, da živi med nami še vedno isto katoliško prepričanje, s katerim se je naš narod odlikoval vsa stoletja, odkar je vstopil v katoliško cerkev. Ta shod naj bo svetu porok, da Slovenci tudi v sedanjih časih ostanemo zvesti načelom katoliške vere, ter da smo pripravljani vse storiti, da ta načela ostanejo v veljavi pri našem ljudstvu za vselej.

V ta namen pa nam treba: Jasnosti o naših namenih in sredstvih. — Medsebojni razgovori umnih zbranih mož na katoliškem shodu k temu gotovo mnogo pripomorejo.

Treba nam je navdušenja za našo stvar. In kaj naj nas bolj navdušuje, kakor v obilnem številu zbrani rojaki, ki so v svojem prepričanju in v svojih namenih vsi enega duha in enega srca, pripravljani, da ponesejo seboj sklepe katoliškega shoda ter jih širijo in jim veljavo pridobivajo med drugimi svojimi rojaki!

Treba nam je pred vsem **jedinosti in složnega delovanja**. — Osnovni odbor vabi zato vse Slovence na katoliški shod ter bo še posebno povabil vse zakonodajalne zastopnike slovenskega ljudstva. Za složno na podlagi načel katoliške vere delovati, za to jedinstvo navduševati, to je posebno važen namen katoliškemu shodu. Najlepše bi bil dosežen namen I. slovenskega katoliškega shoda, ko bi bila dosežena ta jedinstvo med Slovenci. Naj bi pač vsak zavedni Slovenec deloval na to, da se taka jedinstvo vstvari in ohrani med Slovenci, ker le

v tej jedinstvu je mogoče v resnici koristno delovati za naš narod, le v tej jedinstvu je mogoče narodu slovenskemu ohraniti njegov narodni obstanek.

Katoličani Slovenci! Pridite v obilnem številu na I. slovenski katoliški shod. Razpravljale se bodo na tem shodu stvari, ki zanimajo vsakega zavednega Slovenca.

Kmet, rokodelc in delavec, prijatelj šole, vede in umetnosti, pospeševatelj poštenega tiska in katoliškega življenja, z besedo: vsak pravi prijatelj dušnega in gmotnega napredka med Slovenci našel bo na katoliškem shodu mnogo zanimivega in koristnega.

Katoliški Slovenci pokažimo na I. slovenskem katoliškem shodu, da smo in da vedno ostanemo zvesti sinovi svojemu Bogu in svojemu domu ter da hočemo, kakor to zahtevajo sedanje razmere, na podlagi načel naše katoliške vere, skupno in jedinstveno delovati za duševni in gmotni napredek svojega ljubljene naroda!

V Ljubljani, dné 18. junija 1892.

Osnovni odbor
za I. slovenski katoliški shod.

Dostavek.

Krepkemu vabilu dodamo pristrčno željo, naj bi se tudi koroški Slovenci katoliškega shoda udeležili v obilnem številu. Ob enem pa naznanjamo, da se je v ta namen pretekli mesec zbralo v Celovcu več slovenskih rodoljubov duhovskega in posvetnega stanu, ki so vestno pretresovali od osnovnega odbora v Ljubljani poslano resolucije. — Pri posvetovanju so se razpravljale poglavitne in temeljne skupne potrebe in zahteve slovenskega naroda. V doseg toliko zaželjene edinosti in slože se je povdarjalo, da bi se katoliški shod poprijel zlatega ravnila: „In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas!“ (v potrebnih rečeh složnost, v dvomljivih prostost, v vseh pa ljubezen). V tem smislu so se popravljale resolucije in se priporočale slavnemu odboru v blagohotno porabo.

Pri tej razpravi se je tudi omenjalo, da imajo načrtane resolucije preveč mednarodno in premalo slovensko lice. O narodnih naših težnjah, katerih imamo v izobilju, se le malo kje in memogredé kaj omenja. — Tudi se je naglašalo, da so resolucije več ali manj posnete po resolucijah že minulih nemških katoliških shodov, ktere pa ne morejo nam služiti za podlago, kajti razmerje med nami in Nemci je vse drugačno; slednjim ni več treba boriti se za obstanek svojega naroda, njim je že sedaj vse zagotovljeno.

Kaj pa mi Slovenci? Na nas se čedalje bolj pritiska. Nočejo se nam pripoznati ni najmanjše pravice. Posebno Slovenci ob mejah se moramo boriti z vso svojo odločnostjo za vsako pēd zemlje in za vsako drobtinico; dejanske ravnopravnosti nam nočejo pripoznati, četudi plačujemo tako dobro davek v denarjih in krvi, kakor Nemci in drugi narodi v Avstriji. Da bi se na slovenskem katoliškem shodu o naših narodnih težnjah ne smelo razpravljati, s tem bi se mi nikakor strinjati ne mogli, in koroški Slovenci, prisiljeni po svojem neznosnem stanju, bomo prvi, ki hočemo pri tej priliki povzdigniti glas za skupne koristi naroda slovenskega, kajti vsak narod ima svoje potrebe — pa tudi pravico do obstanka.

Skušnje nas pa učijo, da se s popustljivostjo ničesar ne dá doseči, zatorej je treba odločno in neustrašeno vsikdar in povsod, kjer se zbirajo Slovenci, tirjati, da se ustrezne vendar enkrat tudi že našemu ubogemu in teptanemu narodu slovenskemu. Učimo se odločnosti od naših nasprotnikov in posnemajmo jih v njihovi predrznosti!

Toliko omeniti smo si šteli v dolžnost. Slavni osnovni odbor I. slovenskega katoliškega shoda se bode gotovo tudi v tem smislu oziral na naše želje in potrebe v skupni blagor vseh Slovencev — trpinov.

Sloga.

Da so ljudje že od nekdaj vedeli, kako koristna in dragocena reč je sloga ali edinstvo, to nam priča mnogo narodnih pregovorov. „V edinstvu je moč“, ali pa „sloga jači, nesloga tlači“, se pogosto govori in piše. Moravski kralj Svetopolk (Svatopluk) je slogo tako visoko cenil, da je še na smrtni postelji svoje sinove k slogi opominjal in jim njeno vrednost z butaro zvezanih palic očitno pokazal. Pa kakor tudi ljudje vrednost edinosti poznajo, vendar je le malo sloge med njimi! Sebičnost, častihlepnost, domišljavost in še druge nelepe strasti ostrupijo rade človeško srce in podirajo slogo med brati in prijatelji. Že Svetopolkovi sinovi niso marali za očetov nauk, ampak so se po očetovi smrti vojskovali med seboj; Nemci so pa v ta prepir posegli in si naposled deželo prilastili. Tako je vsled nesloge propadlo veliko slovansko kraljestvo Moravsko. Slovani so bili vedno nesložni, zato so prišli pod tujo oblast. Enak nauk nam dajejo tudi dogodki našega časa. Dokler so bili Čehi složni, bili so močni; vsa Avstrija jih je spoštovala. Odkar so se pa razcepili na tri stranke, zgubili so mnogo veljave. Nemci se jih več ne bojijo, temveč že svoje roke stegujejo, da bi jim naložili svoj jarem. V zvezi s Čehi so bili složni tudi Poljaki, Slovenci, Dalmatinci in Tirolci. To je bil tisti „železni obroč“, ki je nemške liberalce v svojih kleščah držal, da se niso mogli geniti. Marsikaj smo v tistem času dosegli, in upanje je bilo, da polagoma dosežemo vse, do česar imamo pravico. Ko se je pa vsled češke nesloge „železni obroč“ razdrobil, zgubili smo večino v državnem zboru, vlada se je začela na levo pomikati, nemški liberalci pa so začeli spet ošabno svoje glave vzdigovati. O ravnopravnosti nočejo nič slišati, temveč očitno pravijo, da le njim pripada gospodstvo v Avstriji. Še zdaj nam po ušesih doni tisti grozni krik, ki so ga one dni zagnali zavolj par bornih drobtinic pravice, ki so se Slovincem dale. Češko vseučilišče jim ob časih „železnega obroča“ ni toliko presedalo, kakor zdaj ljudska šola v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem. Tako je narastla njih prevzetnost!

Iz tega bi morali pač vsi avstrijski Slovani spoznati, kako potrebna jim je sloga in edinstvo. Na Češkem se to spoznanje v novejšem času močno širi; časniki in posamični rodoljubi kličejo k slogi, ker vidijo, kake neuspehe jim nesloga donša. Isti svēt damo tudi Slovincem. Veliko bolj veselo življenje in napredovanje je bilo med Slovenci, ko smo bili še složni. Mesto za mestom smo pridobili v svoje roke, kajti oblast nasprotnikov ni bila naravna, ampak skrpana le s pomočjo nemške vlade. Složno delovanje pa je za časa razdrobilo vse sleparske nakane naših nasprotnikov in mi Slovenci bili smo zmagovalci. Odkar so pa v Ljubljani začeli domači prepri, je na Kranjskem narodno življenje skoraj zamrlo. Na vprašanje: „ali si Slovenec ali nemškutar?“ je takrat že petleten deček ponosno odgovoril: „Jaz sem Slovenec!“ in če ga je kdo dražil in rekel: „morda si pa koj bolj nemškutar?“ ga je to tako bolelo, da se je od jeze jokati začel. S tem resničnim izgledom smo le povedati hoteli, kako je bila pred leti na Kranjskem narodna zavest še živa, da so se je še otroci navzeli. Zdej se pa tam narodna zavest nekako preganja in se delijo kranjski Slovenci le še v „liberalce“ in „klerikalce“. Ena stranka se spodtika nad „klerikalce“, druga zopet ne more trpeti „radikalcev“, to je odločnih narodnjakov; na skupno domovino bodo pa menda vsi skupaj čisto pozabili. Ta prepri pa požira vse moči Kranjskih Slovencev, in zato mi siromaki, ki smo v boju na mejah, ne moremo dobiti dosti pomoči od njih. Tako ne sme ostati! Pokopljimo domači prepri, ki se suče le na ljubo nekterih posameznih oseb, in potrpiimo drug z drugim; ne silimo se kviško, da bi skušali prva mesta zasedati in drugim gospodovati, to vodi vselej v neslogo in prepri; ampak prva mesta prepuščajmo starejšim boriteljem, mlajši pa

naj kot bratje v eni vrsti stojijo; stari boritelji se bodo svoj čas iz bojišča umaknili, in na njih mesta stopijo mlajši. To pa, kar so prejšnji pravi naši narodni boritelji zidali, bi pa sedaj mlajši nikakor ne smeli razruševati. Korošci, Štajerci in Primorci že omagujemo in včasih že obupujemo, ko gledamo, kako se bje bratomorni boj v srcu Slovenije za dlako v jajci. Koliko bi nam Kranjci lahko pomagali! Namesto prepirati se med seboj, naj bi v naša mesta in trge pošiljali svoje mlade obrtnike, kar jih imajo odveč; pomagano bi bilo nam in tudi njim. Včasih gre pri volitvah le za borih par glasov (kakor zadnjič v Ljutomeru); — par narodnih obrtnikov več, pa bi bila zmaga naša! Po vseh naših mestih in trgih je še precej slovenskih rokodelcev, pa vendar so v manjšini in se morajo večini pokoriti; nemški zastop takega mesta ali trga potem še na slovensko okolico pritiska in jo skuša v svoj strah dobiti. Kjer je pa trg naš, bo še v okolici zbujal domoljubje. Slovenskih trgovcev in obrtnikov smo potrebni v Celovcu in po vseh koroških mestih in trgih, potrebni so jih pa tudi v Trstu in Gorici, v Celju in po drugih spodnještajerskih mestih. Treba bi bilo samo društva, ki bi prevzelo nalogo, mlade kranjske obrtnike in trgovce iz začetka toliko podpreti, da bi zamogli samostojni postati, naj že bo na Štajerskem ali Koroškem ali Primorskem. Vsak mladi pomočnik bo hvaležen, ako mu društvo pod pazduhu seže, da si more napraviti lastno ognjišče; mi mejaši bomo pa tudi veseli, ako dobimo čilih mladih vojščakov v našem težavnem boju. To izpeljati in vzdrževati bi bila za kranjske Slovence častna naloga, za katero bi jim mi hvalo vedeli; od njihovega nepotrebne domačega prepira pa nema nikdo kake koristi. Povemo pa še enkrat odločno in jasno, da mi nikaki stvari na ljubo nočemo žrtvovati našega narodnega prepričanja in ponosa, kajti skušnje nas le predobro učijo, da kdor se izneveri svojemu narodu, izneveri se istotako in najhitreje tudi katoliškemu prepričanju. To se nam predočuje dan za dnevom posebno pri nas na Koroškem. Zatorej smo preverjeni, da bode trpela pod tem prepričanjem narodna zavest — pa tudi sv. vera, ako se ne bode že napravil kmalu konec temu obžalovanju vrednemu bratomornemu boju. „Sloga jači, nesloga tlači!“

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Pobožnost Srca Jezusovega,) katero smo v št. 17. napovedali, se je prav lepo izvršila. Tridnevni pobožni vaj v stolni cerkvi se je udeležilo obilno vernega ljudstva. Posebno so se verniki zanimali za pridige slovečega jezuita P. Vikt. Kolba iz Dunaja. V nedeljo 26. junija je šla procesija v Gospo Sveto. Ukljub čemerikavemu vremenu se je zbrala velika množica. Med petjem, molitvami in zvonjenjem vseh zvonov se je pomikal velikanski sprevod skozi mesto. Vodili so ga mil. g. knezoškof s stolnim kapiteljnom. Pri znamenju sv. Ane v Št. Vidkem predmestju se je sprevod ustavil, da je šel, kdor je hotel, v mesto nazaj, veliko jih je pa ukljub slabemu vremenu šlo po cesti naprej poldrugo uro do slavne romarske cerkve v Gospi Sveti. Drugi so se pozneje z vlakom tje peljali. V Gospi Sveti sta pridigovala po slovensko č. g. župnik Šim. Čemer iz Žihpolj, po nemško pa P. Kolb. Ljudstva se je vse trlo. Duhovnikov je bilo 18. Slovesne sv. maše sta darovala prvo po slovenski pridigi č. g. stolni prošt dr. V. Müller, drugo po nemški pridigi pa mil. g. knezoškof, ki so pred darovanjem v posebni molitvi vnovič posvetili Krško škofijo Jezusovemu Srcu. Bog daj, da bi ponavljena zročitev Božjemu Srcu Gospodovemu nekoliko pripomogla, da se v naši škofiji zatre duh nevere in sovraštva do katoliške cerkve!

Iz Celovca. (Sprejem v Marijanišče.) Prošnje za sprejem v Marijanišče se morajo najkasneje do 19. julija in sicer osebno oddati pri vodstvu na Velikovški cesti št. 18. Prošnja mora se izročiti ali poslati do knezoškofijskega ordinarijata, priložiti pa se jej mora: krstni list, vsa šolska spričevala, spričevalo o zdravju in o stavljjenih kozah, ter izjava očeta ali jeroba, da je s tem zadovoljen, da si je njegov sin ali varovanec izvolil duhovski stan in da je volje, plačati letnih 150 gld. za hrano, stanovanje itd. Ko bi kdo ne mogel toliko plačati, mora seboj prinesiti spričevalo revnosti in sploh izkazati stanje svojega premoženja, da se vidi, koliko zamore plačati. Tudi v prošnji se lahko pové, koliko je prosilec volje plačati. — Prosilci, ki bodo ustopili še le v prvi razred latinskih šol, se prej ne sprejmejo, dokler niso povoljno prestali preskušnje za sprejem v latinske šole. To izpraševanje ali preskušnja se vrši v hiši latinskih šol (menda 16. julija); oglasiti pa se je treba en dan poprej pri vodstvu latinskih šol. — Vsled predpisa cerkvenega zbora Tridentinskega se

smejo sprejemati le zakonski otroci, in mladenič, ki hoče sprejet biti, mora povedati, da je tudi sam volje, stopiti v duhovski stan in kot duhovnik službovati v Krški škofiji; zato se sprejmejo le taki, ki so ali v tej škofiji rojeni, ali pa da njih stariši tukaj živijo. Tudi morajo biti prosilci dobre glave, zdravi in lepega obnašanja.

Iz Hodiš. (Zborovanje naše podružnice sv. Cirila in Metoda) se je v nedeljo 3. julija dobro obneslo. Ljudstva je prišlo mnogo. Č. g. župnik Peterman, kaplana Treiber in Holec in drugi so nam v izvrstnih govorih podali mnogo lepih in koristnih naukov. Kotmirski pevci pa so nas kratkočasili s svojim ubranim petjem. Hvala vsem imenovanim za njih trud, pa tudi gosp. predsedniku Razaj-Prosekarju, da je to zborovanje priredil. Proti večeru nas je počastil tudi g. okrajni glavar baron Mac-Nevin. Prepričan se je lahko, da smo Slovenci radi veseli, da pa je naše razveseljevanje nedolžno in lojalno.

Iz Skočidola. (Kamniška „Lira“ na Koroškem.) Nenavadni užitek imeli smo pretekli teden na praznik sv. Petra in Pavla pri nas v naši tihi vasi. Vrle slovenske pevce iz sosednje nam Kranjske imeli smo v svoji sredi, ki so sodelovali ob 8. uri tudi pri slovesni peti sv. maši, katero so darovali ljubljani naš župnik č. g. Gabron. Oči so se nam solzile, ko so zadoneli krasni glasovi iz krepkih slovenskih prsij ter prepevali hvalo Bogu. Bil je to za nas uzvišen trenotek, kakoršnega v naši fari do sedaj še nismo doživeli in ki nam bode ostal v vednem in nepozabljivem spominu. Po sv. maši zapeli so gospodje pevci še nekaj slovenskih pesni pod košato lipo pred župniščem, kakor tudi pozneje pri zajutreku, ki jim je bil prirejen v naši vaški gostilni. Ob 11. uri odpeljali so se od nas v Podravlje, kjer je bil v gostoljubni gostilni g. Glaserja prirejen njim na čast poseben banket, kterega so se udeležili tudi nekteri gostje iz Celovca in Beljaka. Tu se je razvila za kratek čas prava domača veselica. Vrstilo se je lepo petje gg. „Lirašev“ in navdušeni govori tako od pevcev kakor od gostov so pričali, da so se sešli in popodali si roke pravi slovanski bratje. Le prehitro je potekel čas veselega skupnega bivanja, kajti že ob 3. uri popoldne se je morala dvigniti vsa družba, da se udeleži shoda v Dolinčicah, kterega je ravno v ta dan priredila neumorno delujoča naša podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico. Odkrito rečemo, da smo se proti večeru, ko so se gg. pevci zopet k nam vrnili in se vračaje v svojo domovino poslavljali od nas, od njih le težko ločili. Ostanjejo nam pa v hvaležnem spominu ter se jim presrečno zahvaljujemo, da so si za svoj izlet izvolili ravno naš kraj in nas kratkočasili s prelepim slovenskim petjem. Zahvaljujemo se pa tudi našemu vrlemu č. g. župniku Gabronu, da so nam priredili s povabilom slavnih pevcev društva „Lira“ tako slovesen in vesel dan. Živeli pevci „Liraši“! Slava našem narodnemu župniku!

Iz Rožeka. (Beseda v Dolinčicah.) Navzlic raznim zaprekam izvršila se je v praznik sv. Petra in Pavla od naše vrle podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico v Dolinčicah pri Rožeku prirejena beseda jako sijajno in v popolno zadovoljstvo vsih navzočih.

Ker slavno c. k. okr. glavarstvo v Beljaku na odborovo prošnjo za dovoljenje besede ni odgovorilo pravočasno, prisiljen je bil vrli načelnik podružnice, gosp. Mat. Wutti, obrniti se brzojavnim potom do c. k. deželne vlade v Celovcu s ponovljeno prošnjo in naposled, ko tudi od te strani ni dobil odgovora, še na c. k. ministerstvo za notranje zadeve na Dunaj. To pa je vso stvar tako zavleklo, da se beseda ni mogla naznaniti o pravem času v „Miru“ in se je mogla razglasiti po tiskanih plakatih še le dva dni pred slavnostnim dnevom, kar pa ni ljudstva čisto nič zadrževalo in je bilo navzočih poslušalcev in poslušalk več nego 500 na številu.

Prostor na vrtu Rutarjeve gostilne bil je po trudu gosp. slikarja Markoviča in oštirja Rutarja primerno okrašen z zastavami in zelenjem, oder pa poleg tega še s podobami Njih Veličanstva našega presvitlega cesarja, naših slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda ter škofov Slomška in Strossmajerja. Nekoliko korakov od hiše stal je čez ulico lep slavolok z napisom „Dobro došli! Živio!“, pod kterim se je vršil tudi sprejem tujih gostov.

Preko 4. ure popoldne so zagromeli na bližnjem holmeu možnarji v znamenje, da se bližajo vozovi. Poleg slavoloka razvrstila se je vrlo narodna požarna bramba Št. Jakobska z junaškimi svojim načelnikom, županom g. Kobentarjem, pred slavolokom podružnični odbor, ob obeh straneh pa neštevilna množica naroda, ki je pri prihodu gospode pevce „Liraše“ burno pozdravljala. Ko dojdejo pevci do slavoloka, pozdravi jih v navdušenih besedah načelnik podružnice in dekleta jih okitijo s šopki; pevci pa so na to s krepkimi svojimi glasovi zapeli pesen „Za domovje se dvignimo!“ v odzdrav.

Koj na to se je pričela beseda, ki je imela naslednji spored: 1. Pozdrav načelnikov (g. Matija Wutti). 2. Poučen govor o sadjarstvu (g. nadučitelj Žirovnik iz Št. Vida pri Ljubljani). 3. Deklamacije. 4. Govor o slovenskem šolstvu (g. V. Legat iz Celovca). 5. Igra „Svoji k svojim“. 6. Domača veselica. — Vse točke sporeda sledile so redno jedna za drugo ter navzoče vidno zanimalo. Vmes pa so krasno prepevali vrli gospodje pevci „Lira“ prelepe slovenske pesmi, ki so segale vsem globoko v srce. Osobito pesen „Sirota“, v kateri se je gospodom pevcom pridružila tudi vrlo domorodkinja milostiva gospa Lendovšekova iz Beljaka, ki je s svojim lepodonečim glasom očarala v hipu vse udeležence, napravila je nepopisljivo globok utis in ploskanja ni bilo ni konca ni kraja, tako da se je morala pesem ponavljati. Pohvaliti nam je tudi priprostega dečka in deklico iz kmetkega stanu, ki sta pokazala lepo svojo nadarjenost pri deklamacijah, kakor tudi stare nam znanca, ki so čvrsto nastopali v igri „Svoji k svojim“ ter svojo nalogo častno rešili.

Navedenega sporeda najzanimivejša točka osobito za kmetško ljudstvo bil je pa govor g. nadučitelja Žirovnika o sadjereji. V poljudni domači besedi in nad eno uro trajajočem razlaganju naslikal je gospod govornik vse dobrote za umnega in slabe nasledke za lenega sadjerejca, dokazoval, kako lepe letne dohodke da donša sadjereja pridnemu gospodarju in kako je saditi ter obrezovati drevesca, da hitreje donšajo sad. Gospod govornik je obljubil svoj govor v „Miru“ priobčiti, za kar mu bodo gotovo ne le samo tukajšnji Slovenci, marveč vsi naročniki hvalo vedeli.*

Proti večeru, ko se je spored dovršil, zapustili so nas vrli „Liraši“, ker so se morali že z večernim vlakom vrniti proti domu, in mi smo se od njih le težko ločili. Ostali pa nam bodo še dolgo časa v prijetnem spominu. Zahvaljujemo se jim prisrečno za obisk ter jim kličemo: na zopetno veselo svidenje pri kaki drugi priliki, bodi si na Koroškem ali Kranjskem. Živeli!

Iz Beljaka. († Franc Pihač.) Dne 2. t. m. umrl je tukaj v Beljaku po dolgem bolehanju trgovca gosp. Franc Pihač v najlepših letih; imel je komaj 37 let. On je bil vedno značajan, uzoren Slovenec in tudi v najhujših časih nikdar ni zatajil svoje slovenske matere. Mnogo je moral zaradi tega pretrpeti od nestrpnih nasprotnikov. Bil je dosmrten ud družbe sv. Mohorja, ustanovnik podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico, ud „Matice Slovenske“ in je sploh rad podpisal vse narodna in domoljubna podvzetja. Naj počiva v miru, Slovenci pa mu ohranimo blag spomin!

Iz Beljaške okolice. (Obsodba od prave strani.) Dne 2. t. m. imeli so Beljaški volilci shod pri Mosserju v Beljaku, kjer je govoril državni poslanec Steinwender o novem denarju. Poslanec Steinwender se je opravičeval tudi zaradi strastnih napadov v zadnjih številkah „Villacher Deutsche Allgemeine Zeitung“ in rekel, da je ta list najnesramnejši, kar jih izhaja v Evropi. Vse, kar se v njem čita, je grda laž, obrekovanje in natolcevanje. Volilci, kterih je bilo jako mnogo zbranih, so tem besedam gospoda poslanca navdušeno pritrjevali in konečno se je na predlog gosp. dr. Srstke izreklo jednoglasno zasramovanje temu listu. Radovedni smo, kaj porekó k tej izjavi Beljaška gospoda, gospodje učitelji in njih privrženci po deželi, kterim je „Villacher Deutsche Allgemeine Zeitung“ še vedno evangelij, iz kterega povzemajo svojo modrost, in v kterem so jim predali odprti, ako hočejo oblatiti z grdimi lažmi kakega poštenega človeka, bodi si da je Slovenec ali Nemeec.

Iz Globasnice. (Nova maša.) Minulo je že 17 let od zadnje nove maše v naši fari. Dne 15. avgusta 1875. l. daroval je tu prvo sv. mašo veleč. gosp. Ivan Hutter, profesor veronauka na c. k. realki v Celovcu. Od imenovanega leta nismo več imeli sreče, imeti med seboj novomašnika. A letos zopet imamo to veselje. Dne 24. julija t. l. namreč stopil bode tu prvokrat pred sv. altar, da daruje svojo novo mašo, naš rojak, č. g. Vekoslav Hutter, bogoslovec III. leta v Celovcu. Bral bode novo mašo pri sv. Hemi v Globaški fari, in sicer se začne sv. opravilo ob 9. uri dopoldne. Pridigoval bode novomašnikov brat, veleč. g. prof. Ivan Hutter. Gotovo se bode te redke cerkvene slavnosti udeležilo prav mnogo podjunskih Slovencev, — saj bode daritev prve sv. maše opravljal vrl sin podjunske doline, — saj se verno slovensko ljudstvo vedno veseli, kedar Bog pošilja kakega mladega delavca v svoj vinograd! Čast. g. novomašnik blagovoli pa že danes sprejeti naša najprisrčnejša voščila k Svojemu slavnostnemu dnevju: naj ga Bog živi na mnogaja leta!

* Ker nam v tej številki nedostaje prostora, hočemo govor natisniti v 20. številki od 20. t. m. dobesedno, kakor nam je bil doposlán. Gospodu nadučitelju Žirovniku izrekamo za to ljubeznjivo naklonjenost našo najprisrčnejšo zahvalo. Opazka uredništva.

Od sv. Križa blizu Spod. Dravograda. (Nova maša. — Olepšanje cerkve.) Z velikim veseljem poročamo „Mirovim“ bralcem, da bomo imeli v romarski cerkvi pri sv. Križu v nedeljo dne 24. julija novo mašo in sicer ob 10. uri. Darovali jo bodo č. g. novomašnik Franc Havliček, brat lani rajnega ljubljanskega bogoslovca Vojteha. — Lepa cerkva pri sv. Križu je bila letos že z novim altarjem olepšana in sedaj cerkev še znotraj slika dobro znani slikar g. Markus Vipotnik iz Celja. Delo bo do 24. julija dovršeno.

Iz Ljubljane. (Družbi sv. Cirila in Metoda) je pristopil kot pokrovitelj s svoto 100 gld. vrli narodnjak g. dr. Fr. Stor, odvetnik v Ljubljani. — Gosp. Anton Ostrožnik, župnik in prvomestnik podružnice sv. Cirila in Metoda v Pamečah, je poslal 15 gld., nabranih na prav posnemanja vreden način. Dne 13. junija t. l. o godu g. Ant. Šlandra v Starem Trgu zbranih 15 gospodov Smartrinske dekanije pri Slovenjem Gradu je namreč na besedo preč. g. dekana dr. Šuca zložilo napominani dar naši družbi ter podalo s tem činom lep vzgled po slovenski domovini. — Po g. J. Horaku smo prejeli 10 gld. kot dar dovoljen pri obnem zboru Ljubljanske meščanske vojašnice dne 12. junija t. l. — „Prijatelji iz Opatije“ so zložili in nam doposlali svoj drugi dar — 5 gld. 70 kr. — Požrtvovalna domorodkinja, g. Franja Špilar v Št. Petru na Notranjskem, nam je naklonila 5 gld., g. stotnik Zupančič v Toplicah 5 gld. in g. Fran Marešič, župnik na Lipoglavu, nam je namenil 2 gld. kot preostanek ob neki naročnini. — V zadnji zahvali omenjeni pokrovitelj g. Ivan Gerdol, poleg dveh isterskih župnikov darovateljev po neljubi pomoti nazvan „župnik“, je posestnik v Škorlji pri Trstu. — Iskrena hvala požrtvovalnim domorodcem in domorodkinjam, ki z lepimi darovi podpirajo namene naše družbe in se tako pripravljajo za bližajoči se praznik sv. Cirila in Metoda.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Politični pregled.

Svitli cesar so se nekaj dnij mudili v Brnu pri strelski slavnosti. Povsodi jih je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. Nemški liberalci so pa tudi pri tej priložnosti Čeha nazaj potiskali, da bi se videlo, kakor da je Brno čisto nemško mesto, čeprav so Nemci le v manjšini, ako odštejemo Jude in odpadnike. — Če tudi so nemško-liberalni poslanci že zavolj svojih znanih zvez z bogatimi bankirji primorani, glasovati za novo denarno veljavo, vendar se delajo, kakor bi imeli proste roke in hočejo svoje glasove za vladni predlog drago prodati. Pred vsem pritiskajo na to, da bi jim vlada naslovenca v roke dala, da bi nas pestili in stiskali po svojih željah. Kar je vlada nam Slovincem v zadnjih mesecih privolila, je v postavih utemeljeno in tako neznatno, da skoraj ni vredno o tem govoriti. Vendar liberalni Nemci tako na pomoč kličejo, kakor bi jim že voda v grlo tekla. S tem kričanjem hočejo Taaffeja prestrašiti, da bi se jim popolnoma v naročje vrgel. Žugajo z najostrejšim nasprotstvom in tirjajo, naj se položaj zjasni in naj se vlada že enkrat odločno obrne na eno ali drugo stran. Za nas se stvari tembolj na slabo obračajo, ker se je tudi Hohenwartov klub krhati začel. Že prej so izstopili nekteri hrvaški poslanci, zdaj pretijo pa še nemški konservativci, da bodo izstopili, ker nočejo vladi služiti za slepo orodje, ko se vendar na njihove želje nič ne ozira. Vse kaže na to, da dobijo nemški liberalci oblast v roke. To bo pa le nekaj časa trpelo, kajti njih moč ne sloni v narodu, pri Nemcih samih nemajo veliko veljave več, večina Nemcev se drži deloma antisemitov (protijudovcev), deloma nemških narodnjakov (Steinwendrovcev), deloma nemških konservativcev. Ti so liberalcem nasprotni, in ko bi liberalci na krmilo prišli, našli bodo med Nemci samimi veliko nasprotovanja, da ne govorimo o Čehih, Poljaki, Slovincih in Hrvatih, ki bodo tudi dobro vedeli, kako se jim je obnašati, kedar bodo v opozicijo potisnjeni. Naši slovenski poslanci so vlado dolgo let zvesto podpirali, dosegli pa le malo, in ako bo vlada tako nevaležna, da nas Slovence izroči na milost in nemilost nemškim liberalcem, kakor zdaj zahtevajo, potem nemamo azroka, da bi za Taaffejevo omahljivo vlado solze pretakali. — Že vnovič so začeli časniki pisati, da bo odstavljen kranjski deželni predsednik baron Winkler, in že imenujejo njegovega naslednika. Ta gospod še nikoli ni kakemu Nemu lasu skrivil, zato ne vemo, zakaj jim je toliko na poti. Kranjci naj le pazijo, morda ne bo dolgo, da pridejo za nje hudi časi. Zato je zadnji čas, da poravnajo domači prepri in si spet roke podajo. Kmalu se bo zdaj videlo, kdo je še pravi domoljub in kdo vladen pod vsakim pogojem. — Še tega nemško-liberalni časniki ne morejo pozabiti, da je Ljubljanski mestni zbor sklenil napise po ulicah

napraviti samo v slovenskem jeziku. Mi pa vprašamo: zakaj so pa napisali v Celovcu, Mariboru in Celju samo nemški? Ali ne živi tudi tukaj mnogo Slovencev? Zakaj so napisali v Trstu in Gorici samo laški? Ali tamošnji Slovenci, ki tudi davke plačujejo in mestne doklade, ne smejo zvedeti, kako se tej ali drugi ulici pravi? — V tiskovnem odseku državnega zbora je dr. Žak stavil več predlogov za premembo tiskovne postave. Ta pomankljiva in malo svobodna postava je res popravila potrebna, in poslanci so tudi večidel za to, da se zboljša, toda vlada noče o tem nič slišati. Tako nemamo upanja, da se v tem kaj na bolje obrne; če bi prav zbornica poslancev v tem kaj dobrega sklenila, bo pa vlada na gospodsko zbornico uplivala, da premembe zavrže. — Na Ogerskem se tudi čudne reči pripravljajo. Rumunci so močno nezadovoljni, Madjari pa tudi vse storijo, da ta nevolja zmirom bolj narašča. Če so Rumunci poslali deputacijo k cesarju in se pritožili, da se jim krivica godi, to ja nič ni tako hudega. Madjare pa, ki imajo slabo vest, je še to strašno jezilo. V Šibinju se je zbrala madjarska družba in razdajala hišo tistega doktorja Ratiusa, ki je deputacijo na Dunaj peljal. Komaj da je življenje otel.

To pa zna imeti še svoje slabe nasledke v zunanji politiki. Tisti Rumunci, ki imajo svojega lastnega kralja, so prej obetali, da bodo v času velike vojske, ko bi do nje prišlo, držali z Avstrijo zoper Ruse. Zdaj pa že govorijo, da ne morejo Avstro-Ogerske podpirati, dokler se njih bratje na Ogerskem in Erdeljskem tako kruto zatirajo. Rumunsko kraljestvo šteje pet milijonov duš in je rodovitna dežela. To bi bila vendar lepa pomoč za Avstrijo. — Veliko govora je bilo zadnje dni o Bizmarku, ki je prišel na Dunaj, kjer se je njegov sin poročil z grofico Hoyos. Naši Nemci na Dunaju in po drugih postajah so ga navdušeno pozdravljali kot ustanovnika nemške države. Na to so pa menda pozabili, da je bil Bizmark svoje žive dni sovražnik Avstrije, in da je leta 1866. več tisoč naših fantov moralo kri in življenje dati zavolj njega. Častilci Bizmarkovi so izdajalci Avstrije, ki imajo več srca za Nemčijo kakor za Avstrijo; ukladu temu pa hočejo imeti prvo besedo v naši državi. Še več, ko o teh Bizmarkovih častilcih, govorilo se je o tem, kar je Bizmark sam povedal v razgovoru z nekim časnikarjem. On je o jstro obsodil sedanjo nemško zunanjo politiko. Rekel je, da ni ravno potrebno, da bi Nemčija z Rusijo v sovraštvo živela, in da je on veliko veljal pri ruskem caru ter bi bil lahko vojsko z Rusijo zabil; sploh da on ni bil nikoli sovražnik Rusije. Tudi je omenil, da so bili Nemci pri nemško-avstrijski kupčijski pogodbi prikrajšani, da je pogodba bolj Avstriji kakor Nemčiji na korist. Te izjave so napravile v nemških vladnih krogih hudo kri, in vladni časniki ostro pišejo proti knezu. Mi le toliko rečemo, da to ni res, da bi bil Bizmark kdove kak prijatelj Rusije. On je Rusom dosti polén pod noge vrgel; še ruski denar je skušal ob veljavo spraviti, pa nič ni opravil. Še le zdaj, ko je ob službo in veljavo, se carju spet prilizuje, ker misli, da mu bo tisti spet do oblasti in veljave pomagal. — Laški kralj in kraljica sta se več časa mudila v Berlinu pri nemškem cesarju. — Na Francoskem so vojaško dolžnost podaljšali za tri leta. — Na Angleškem bodo v kratkem volitve za državni zbor. Te so zelo imenitne, kajti če zmaga Gladstonova stranka, se bo tudi v zunanji angleški politiki marsikaj spremenilo. Na znotraj pa hoče Gladstone Irceem več prostosti in pravice dati. Zato je pač že skrajni čas, kajti Ircei so od strani Angležev že dovolj krivic in zatiranja prestali.

Gospodarske stvari.

Je li lisica škodljiva? Navadno imajo lisice za jako škodljivo žival. Kmet jo sovraži, ker pride včasih na njegovo dvorišče in odnese kako kuro; lovec pa še bolj, ker mu pojé mnogo zajcev. Natančneje preiskave so pa pokazale, da lisica pojé tudi mnogo miši in je torej kmetijstvu gotovo bolj koristna nego škodljiva. Sovražijo jo po krivem, ker ljudje ne vedo, koliko koristi. Pa saj mnogi preganjajo tudi krte in sove. Če pa lisica pojé kacega zajca, kmetijstvu le koristi, ker zajci napravljajo škodo pri sadnem drevju. Kmetu je vsekakor zajec veliko bolj škodljiv, nego lisica.

Voda, v kateri se je kuhal krompir, je nezdrava, zato naj se nikdar ne daje živini. Zaradi tega je tudi napačno, ako se v eni in isti vodi večkrat zapored kuha krompir za prašiče. V krompirju je namreč hud strup, „solanin“, kterege se zlasti v zadnji kuhinem krompirju veliko nabere. Nov, zlasti še ne dozorel krompir ima v sebi posebno veliko solanina, zato naj se tak krompir le olupljen kuha, ker v olupkih je največ tega strupa. Sploh je pa obče znano, da nov krompir ni posebno

zdrav. Najnevarnejši za užitek je pa krompir s kalmi, zato naj se vedno le olupljen kuha.

„Kmet.“

Novičar.

Na Koroškem. Rajnemu knezoškofu Fun-derju bodo spomenik postavili v Greifenburgu. — Pošta med Podgoro in Bistrico v Rožni dolini bo odslej vsaki dan vozila. — Pri okrajnem glavarstvu v Wolfsbergu je razpisana služba pisarja (diurnista). — V Celovcu smo dobili novega župana. Izvoljen je dr. Posch. — Tukajšnji vojaški oskrbovalni hram (Verpflegsmagazin) nam naznanja, da kupuje na debelo in na drobno pšenične in ržene otrobe ter jih precej izplača po 4 gld. 50 kr. meterski stot (100 kil). — Hud pretep je bil blizu Beljaka med vojaki in civilisti. Mnogo jih je bilo ranjenih. — Na Vrbskem jezero je že zdaj nad tisoč tujecev. — Posojilnica v Spodnjem Dravogradu je imela letos za prvo polovico leta 44.270 gld. 19 kr. prometa. Vloženo je bilo 13.654 gld. 26 kr. vrnjeno posojil 2230 gld. 18 kr. Dano posojil 8815 gld., vzdignjeno vlog z obrestmi vred 10.017 gld. 87 kr. Iz tega se vidi, kako dobro napreduje naša posojilnica. — Kresov na predvečer sv. Cirila in Metoda smo iz Celovca mnogo videli, na Peči, na Osojnici, na Žingarici, pri Podstražišniku, na Plešivcu, pod Svinčeno goro itd. Iz Rožne doline se je tudi streljanje slišalo. Natančneje poročil pričakujemo. — Grupa, ki jo izdeljuje akademični slikar g. Alojzij Progar v Celovcu za Kamniško cerkev, bo kmalu izvršena. Mi smo si to umetno delo ogledali in moramo priznati, da kaj lepšega nismo kmalu videli. Tako Marija, kakor angelji, ki jo od vseh strani obdajajo, so umetniško dovršeno izrezani iz lesa in kakor bi bili živi. Kamnik bo lahko ponosen na to izvrstno podobarsko delo. — Deželni poslanec Peter Laks je odložil poslanstvo. Bil je sicer miren mož, pa vendar odločen naš nasprotnik. — Pri „bauernbundu“ je postal drž. poslanec Fr. Kirschner predsednik, ker poštar Wieser v Škofjem dvoru ni hotel več ostati. Zdi se nam, da je Razajev Francelj na Žihpoljah menj strasten ko Wieser, sicer pa ta prememba ne pomeni veliko. Naša nasprotnika sta oba.

Na Kranjskem. V Cirčicah pri Kranju je 10 leten deček v prepad zdrknil in se ubil. — V Gmajnici pri Mengšu so umorjenega našli 21 letnega fanta. — V Ljubljani se je ustrelil korporal Jaklič. — V Ljubljani je utonil vojak Juvan. — Zlato poroko so imeli na Ježici. — V Št. Vidu pri Zatični je umrl pridni zdravnik Jakob Lukan. — Pri gradnji dolenske železnice plačujejo delavce pri 14 urnem delu komaj po 70 kr. na dan. Zoper tako stiskanje revnega ljudstva bi se morali poslanci pritožiti. — V Kostanjevici so letos pridno cepili ameriške trte. — V Leskovcu je bil neki mesar pri tepežu ubit.

Na Štajerskem. Toča je pobila po Pesniški dolini. — Železnico iz Poličan v Konjice so že začeli graditi. — Na Telovo so fantje v Vojniku streljali; enemu pa je smodnik hudo opek obraz in roke. — Plav (flos) se je razbil ob Ormožkem mostu; dva moža sta utonila. — V Celju se je neki sluga v pijanosti zastrupil. — V Račah je Hrvat ustrelil na ponočnjake, ker so razgrajali, in jih pet ranil. — Pri Grobelskem mostu je v Savinji utonil 16 leten mladenič. — Pri Gomilskem je utonila 8 letna deklica. — Kosijeve zabavne knjižice je izišel II. zvezek.

Na Primorskem. V Gorici je umrl stari rodoljub Franc Potočnik, stavbeni svetovalec. Doma je bil v Železnikih. Kot deželni poslanec in mestni odbornik Ljubljanski se je večkrat krepko potegnil za Slovence. — Telegrafsko postajo so dobili pri sv. Ivanu poleg Trsta. — Železnico bodo merili iz Gorice v Vipavo. — Blizo Trsta se je obesil mizar Pavšič. — V Bercu bodo napravili čipkarsko šolo.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. Anton Waldner, župnik v Reichenfelsu, imenovan je administratorjem dekanije Št. Lenart. Č. g. Alojzij Vana, mestni kaplan v Št. Lenartu, je tam imenovan provizorjem. Prestavljen je č. g. Franc Vaha, mestni kaplan v Beljaku, za provizorja v Glodnico. Umrli sta: č. g. Janez Černič, župnik v Glodnici, zlato- mašnik, dne 29. junija; in č. g. Matija Grössing, častni kanonik, dekan, konzist. svetovalec in mestni župnik v Št. Lenartu. Razpisana je mestna fara Št. Lenart v Labudski dolini do 17. avgusta 1892.

Novomašniki krške škofije.

Letos bode posvečenih v Celovcu 21 bogoslovcev v mašnike, in sicer bodo mil. gosp. knezoškof delili subdijakonot dne 15. julija, dijakonot 17. jul., presbiterat (mašništvo) 19. jul. — Novo mašo bodo peli: Č. g. Ant. Pelnař, prefekt v Marijanišču, iz Domažlic na Češkem, dne 24. jul. v Vetrinji ob Celovcu. — Iz IV. leta č. gg.: 1. Vacl. Čech iz Lukavca na Češkem, 24. jul. pri

sv. Lovrencu v Celovcu (pridiguje vč. o. Jan. Ev. Starè, S. J.) 2. Iv. Český iz Třebostic na Češkem, dné 24. jul. na Visoki Ostrovici (pridiguje vč. o. Ad. Viehhauser O. S. B.). 3. Iv. Drunecký iz Svetec na Češkem, 20. jul. pri sv. Lovrencu v Celovcu. 4. J. Gross iz Trga, 24. jul. v Trgu (prid. vč. g. Iv. Plešchutzni, dekan v Trgu). 5. Fr. Havliček iz Vel. Zablati na Češkem, 24. jul. pri sv. Križu ob Spodnjem Dravogradu (prid. vč. g. Fr. Lenc, kaplan v Spodnjem Dravogradu). 6. Ivan Kokoschinegg iz Slov. Gradca na Štajerskem, 24. jul. v Slov. Gradcu. 7. Jos. Konáš, iz Mimova na Češkem, 24. jul. v Osvračinu na Češkem. 8. Mat. Mazanec iz Oustrasina na Češkem, 24. jul. v Oustrasinu na Češkem. 9. Rud. Perné iz Št. Jakoba ob cesti, 24. jul. v Pokrčah (prid. vč. o. G. Jäger, O. S. B.). 10. Lud. Pirker iz Št. Paterniana, 24. jul. v Št. Paternianu (prid. vč. g. F. Wappis, župnik pri sv. Ilju v Celovcu). 11. Anton Prucher iz Gratweina na Štajerskem, 24. jul. v Gratweinu (prid. vč. o. L. Pöschl). 12. Ivan Schmutzer iz Morič na Koroškem, 31. jul. v Stalu (prid. vč. g. Iv. Jamnik, župnik na Blatu). 13. Jos. Svatoň iz Pohoři na Češkem, 24. jul. v Kamenu (prid. vč. g. L. Skuherský, kaplan v Grižah na Štajerskem). 14. Iv. Warmuth iz Limare v Ziljski dolini, 31. jul. na Brdu ob Zili (prid. vč. g. J. Lakonik, župnik na Brdu). — Iz III. leta čč. gg.: 1. M. Grm iz Adlešič na Kranjskem, dné 24. jul. v Vrbi (prid. vč. g. Jan. Nep. Sirnik, župn. na Dvoru). 2. Vek. Hutter iz Globasnice, dné 24. jul. pri sv. Hemi v Globaški fari (prid. vč. g. prof. Hutter). 3. A. Pirker iz Kačij, 31. jul. v Kačijah (prid. vč. g. Iv. Pirker, župnik v Št. Paternianu). 4. Volb. Serajnik iz Porač ob Vrbskem jezeru, dné 31. jul. v Tinjah na Koroškem (prid. vč. g. prof. Ivan Hutter). 5. Ant. Stres iz Gorij, 24. jul. v Žabnicah (prid. vč. g. S. Incko, dekan v Žabnicah). 6. Ant. Sturm iz Domačal, 7. avg. v Domačalah (prid. vč. g. Fr. Šavbah, župnik v Domačalah.) — Po národnosti je od novomašnikov: 7 Slovencev, 8 Čehov, 6 Nemcev. —zm—

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Libeliče in okolico napravi na dan sv. Marjete, t. j. 12. julija 1891, ob 2. uri popoldne v gostilni pri Čerabu v Libeličah svoj **občni zbor** po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Govor (gosp. Dragotina Hribarja iz Celja). 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. 5. Petje. 6. Vpisovanje novih udov in vplačevanje letnine. 7. Prosta zabava. — K temu zborovanju najljubneje vabi vse zavedne Slovence in Slovenke **odbor.**

Vabilo

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Črno in okolico bode imela 17. julija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri Matevžu svoj **letni občni zbor** po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Volitev odbora. 3. Volitev zastopnika za glavno skupščino. 4. Vpisovanje novih udov in vplačevanje letnine. 5. Razni nasveti. 6. Prosta zabava. — Prijazno so povabljeni vsi slovenski rodoljubi in zavedni Slovenci in vsi tisti, ki želijo pristopiti k imenovani podružnici. **Odbor.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Šteben in okolico v Ziljski dolini bode imela v gostilni pri Lipšu na Plešiščah v nedeljo 17. julija 1892 ob 4. uri popoldne svoj **letni zbor** s sledečim sporedom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Petje. 3. Razni govori in nasveti. 4. Volitev novega odbora. 5. Vpisovanje novih udov in plačevanje letnih doneskov. 6. Prosta zabava. — Da se tega zborovanja udeleži prav veliko rodoljubnih Slovencev in Slovenk, želi in vabi najljubneje **načelnistvo.**

Zahvala.

Ker se shod na Ledenicah dné 25. oktobra lanskega leta vsled prepovedi c. k. okrajnega glavarstva v Beljaku ni mogel vršiti in se je bilo takrat zastoj zbralo toliko ljudij, obljubilo je podpisano načelnistvo, da hoče prirediti v Rožnej dolini drug shod, ki bode tem sijajnejši. To svojo obljubo rešilo je načelnistvo dné 29. junija t. l. z besedo, ki se je priredila v Dolinčicah pri Rutarju. *) — Da se je pa mogla ta beseda tako sijajno vršiti, kakor še nobena do zdaj prirejenih, zahvaliti ima načelnistvo različne pomočnike. V prvej vrsti gre hvala slavnemu pevskemu društvu „Liri“ v Kamniku, ki je svoj izlet na Koroško napravilo

*) Da se beseda ni vršila na Ledenicah, uzrok je g. gostilničar A. sam. Glej dopis v 16. številki „Mira“ od dné 10. junija l. 1892.

rayno v takem času, da je moglo sodelovati pri našej besedi. Zahvaliti moramo velecenjenega gospoda nadučitelja Žirovnika, ki je blage volje prihitel k nam, da nas poučuje o sadjarstvu, ki je zlasti za nas Korošce posebne važnosti, ker nam ne rodi vinska trta. Zahvaliti moramo dalje še velečastito gospo Lendovšekovo, ki je drage volje prevzela sodelovanje v prelepi pesni „Sirota“ in s svojim krasnim, divnim glasom očarala vse poslušalce, ter domače igralce in igralke, ki so radi prevzeli nalogo, da nas razveseljujejo z izvrstnim predstavljanjem igre „Svoji k svojim“. Posebna hvala gre pa tudi gosp. županu Kobentarju, gosp. slikarju P. Markoviču, njegovej domoljubnej ženi in gostilničarju Rutarju, ki so z velikim trudom poskrbeli, da so se gostje tako lepo in sijajno sprejeli in tako dobro pogostili.

Podpisano načelnistvo šteje si v prijetno dolžnost, da izreka imenovanim pomočnikom in sploh vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli, da se je beseda v Dolinčicah tako sijajno in lepo vršila, najpristrénejšo zahvalo.

Načelnistvo podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico, dné 3. jul. 1892.

Mat. Wutti, p. d. Pajovec, Jan. Wucherer, p. d. Oraž, načelnik. tajnik.

Loterijske srečke od 2. julija.

Linc	18	35	62	66	15
Trst	63	59	49	9	87

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	6	30	7	90
rž	5	70	7	12
ječmen	—	—	—	—
oves	2	65	3	25
hejda	5	60	6	60
turšica (sirk)	4	10	5	12
pšeno	6	80	8	50
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	70	2	80
deteljno seme	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 10 kr. do 2 gld. 70 kr., kisló 1 gld. 20 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 40 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 65 do 70 kr. kila, maslo in puter po 95 do 110 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 33 do 35 gld. stari cent.

Osebe,

ki živé na kmetih, prihajajo z ljudstvom mnogo v dotiko, uživajo spoštovanje in zaupanje njegovo ter znajo slovenski pravilno pisati, zamorejo si o **polletnih mesecih prislužiti lepe denarje**, ako se hočejo marljivo lotiti poslovanja za stvar, ktere važnost je splošno priznana.

Kdor se zato zanima, naznani naj svoje ime in bivališče pod naslovom: F. K. 12, poste restante v Ljubljani.

Vsem svojim prejemalcem in znanim kmetovalcem po celem Koroškem

naznanjam, da sem se dné 1. maja 1892 preselil iz doseadanje prodajalnice „pri sladkornem klobuku“ Burgasse št. 12

na stari trg šte. 19, četrta hiša od hranilnice, „pri zlatem vencu“.

Zahvalim se za dozdano zaupanje ter zagotavljam, da se bom vselej potrudil, postreči ljudem z dobrim in frišnim blagom po najnižjih cenah. Z odličnim spoštovanjem

FERDINAND MUSSL.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo, mlatiline, čistilnice za žito, trierje, slamorenice, mline za sadje, sušilnice za sadje in vino, za gradje, kakor vse druge stroje in priprave za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. priporočam v najnovejši in najbolj obliki, po centi

IG. HELLER, DUNAJ,
Praterstrasse 78.

Ilustrirani zapiski in polninski plana v brvinskem, nemškem, latinskem in slovenskem jeziku po zavitavnem brezplačno in franco. — Cis za poskušajo — garancija, agio! pogo!

De Zopet sničimo eno!

Tinktura za želodec,

ktero prireja **GABRIJEL PICCOLI**, lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkujoče, delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo, krepeča želodec, ter pospešuje telesno odprtje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 steklenicami velja gld. 1.36, z 55 steklenicami, 5 kilogramov teže, velja gld. 5.26. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico razprodajajo lekarne v Celovcu Thurnwald in Egger, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, v Trbižu Siegel.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu dobiti v mali obliki molitev:

Tri božje čednosti,

kakor so jih slovenski verniki na Koroškem povsod moliti navajeni. — 100 iztisov velja 30 kr., po pošti prejetih 40 kr.

Krist. Gundlach

slikar, pobarvar in lakirar

v Celovcu, Mariannengasse št. 7.,

izdeljuje **napise, grbe** po strogo heraldičnih predpisih in take reči:

Posebnost:

Napisi na glažovino, les, pleh in zid.

Za fino, elegantno in ročno delo se jamči.

Ker si je priskrbel

lakirarsko peč za pleh,

na kar opozarja posebno **klepače**, zamore lakirati tablice na durih, posodo iz pleha, bane za kopanje, vrée za vodo, plehaste okrožnike, kuhinjske posode itd. v kratkem času, trpežno in lepo.

Velika zaloga oljnatih barv na drobno in debelo po najnižjih cenah.

Tovarniško zalogo

nepremočljivih oblačil in storjenih pogrinjal (plaht) ima

Janez Tschernitz v Celovcu.

Dunajske ulice (Wienergasse).

Dalje priporoča svojo veliko zalogo raznega sukna in tkanin,

toskina, peruvijena,

kakor tudi

prtenine (platna) in kotenine v raznih oblikah.

Prodaja vse na drobno in debelo po nizkih cenah.